

Süs pea sínno hingellosi wilja kandma, ja sínno ihhosuggu õitsema!

13.

Kui sa teatksid, et neli ja náddala párast on so surnokehha kuni jalga mülla al, kas ja süs wöttaksid meelt pöörda? — küssin minna nüüd sínno käest. — „Kül wöttaksin süs meelt pöörda!“ — kostad sa. — Oh sa jõlle innimenne, mis sa süs veel otad, sa woid jo neli ja párast jubba surnoaedas olla!

14.

Ilma Jummala teadmatta ei woi ükski innimenne sulle pahha tehhia. Kui Temma lassab sulle sedda sündida, süs on temmal se pühha nou seál jures, et sa pead kannatust öppima. Süs pea omma suud kinni, et sa mitte ei murrise, agga süs te jäalle ommad uled lahti, et sa temma kitust kusutaksid.

15.

Kui suur Jummala middagi kässib, ütleb

ning teeb, süs pea sínna omma suud kinni, ja heida pölvili mahha, ärra rägi waste, ärra mötsle taksipiddi; waid mis temma kässib, sedda te, ja mis temma ütleb, sedda kule, ja mis temma teeb, sellega olle rahkul.

16.

Kui meie palvet temie, süs rägime sure Jummalaga: kui meie kirjast loeme, süs rägib suur Jummala meiega.

17.

„Surm teeb ellu armsaks; pimmedus panneb walquist kütma; nälg annab leivapallokesele suud; többi öppetab terwist kalliks piddama.“ Hääda öppetab Jummala pole hüüdma, ja riisti-kandminne suhhatab taewateed käima.

18.

Joggal innimesel on temma surmapääwo Jummala förmega temma Pea otja peale kirjetud. Innimeste silmade eest on se kirri warjule pantud. Jummal näääb sedda selgeste, ja kutsub ärra, kui tund kä!

19.

Te sínna Jeesussele sín omma süddame uks